

Remiss av SOU 2023:39

Google Sweden AB ("Google") tackar för möjligheten att lämna synpunkter på remiss av SOU 2023:39 En inre marknad för digitala tjänster – kompletteringar och ändringar i svensk rätt. Google välkomnar målen med EU-regleringen för den inre marknaden för digitala tjänster för att göra internet mer säkert och transparent samtidigt som alla Europas invånare fortsatt kan dra fördelar av ett öppet internet.

Utifrån dessa utgångspunkter har vi lämnat följande tre kommentarer nedan, två avser tydliggöra och möjliggöra den klarhet som eftersträvas av lagstiftaren medan den sista lyfter vikten av integritet vid datadelning inom ramen för DSA. Vi finns givetvis tillgängliga för eventuella uppföljande frågor eller annat vi kan bistå med i arbetet.

Vänliga hälsningar,

Sara Övreby
Samhällspolitisk chef, Google Sverige
sovreby@google.com, 0705-37 33 39

En inre marknad för digitala tjänster – kompletteringar och ändringar i svensk rätt

1) Den komplexa strukturen avseende samordnare av digitala tjänster och behöriga myndigheter.

Vi noterar att den föreslagna lagen fördelar ansvaret mellan behöriga myndigheter beroende på vilka typer av enheter som är aktuella för en viss åtgärd – det vill säga enskilda konsumenterna kontra näringsidkare. Samtidigt som vi förstår värdet av myndigheternas expertis inom sina respektive områden, anser vi att denna struktur sannolikt kommer att leda till förvirring och en potentiell överimplementering av DSA. Detta eftersom två olika myndigheter kommer att ha behörighet att parallellt undersöka och hantera potentiella överträdelser av samma bestämmelser i DSA, även när dessa överträdelser härrör från samma omständigheter, incidenter och ageranden.

Om till exempel en viss tjänsts användargränssnitt misstänks vara vilseledande enligt artikel 25 i DSA, skulle Konsumentverket ha behörighet att granska konsekvenserna för konsumenterna,

medan Myndigheten för press, radio och TV skulle ha behörighet att undersöka konsekvenserna i förhållande till näringsidkare. Myndigheterna skulle kunna komma fram till olika slutsatser och göra olika tolkningar av artikel 25 i DSA beträffande samma underliggande agerande från tjänstens sida.

För att undvika detta föreslår vi därför att tilldela en enskild myndighet behörighet för varje bestämmelse i DSA som regeringen anser kräver särskild expertis. Dessa tilldelningar skulle kunna baseras på vilken grupp (konsumenter eller näringsidkare) som regeringen anser främst påverkas av varje bestämmelse. Vidare bör en enda, central samordnare av digitala tjänster utses för att övervaka de andra myndigheternas verksamhet och säkerställa enhetlighet där så är lämpligt.

2) Synpunkter på artikel 6 i DSA.

Den föreslagna ändringen av lagen (1998:112) om elektroniska anslagstavlur (BBS-lagen) innebär att skyldigheten att avlägsna innehåll i 5 § i BBS-lagen ska tillämpas på förmedlingstjänster som omfattas av DSA. Detta skulle gå längre än DSA i sig, eftersom en tjänst enligt DSA inte är *skyldig* att ta bort innehåll när den får information om att innehållet är olagligt. Att ta bort innehåll av detta slag är däremot ett villkor för de ansvarsbegränsningar som framgår av artikel 5 och 6 i DSA. Dessa villkor är dessutom endast tillämpliga på cachnings- och värdtjänster, inte på alla förmedlingstjänster (se artikel 4 i DSA - att en tjänsteleverantör som enbart vidarebefordrar information (mere conduit) inte ska vara ansvarig för den överförda eller tillgängliggjorda informationen under vissa förutsättningar är inte villkorat av borttagning av innehåll).

Vi föreslår därför att en mer lämplig lösning, som skulle vara mindre benägen att leda till förvirring om tjänsternas skyldigheter enligt lagen, är att helt utesluta "förmedlingstjänster" enligt DSA från BBS-lagens tillämpningsområde. Detta är särskilt viktigt med tanke på att DSA är en EU-förordning som gäller direkt utan behov av genomförandeåtgärder. Bestämmelserna om ansvarsbegränsningar och skyldigheten att underrätta och vidta åtgärder gäller för förmedlingstjänster utan någon ytterligare tillämpning av svensk lag.

3) GDPR/DSA:s överlappning (till exempel genom att ta upp forskares tillgång till uppgifter).

Av sida 25 i slutbetänkandet framgår det att utredningen "för närvarande inte ser ett behov av att föreslå nya sekretessbestämmelser och gör bedömningen att personuppgiftsbehandling i samband med tillämpningen av förordningen och den kompletterande lagstiftningen får anses vara förenlig med befintlig dataskyddslagstiftning". Den analys som ligger till grund för denna slutsats verkar främst vara relaterad till behöriga myndigheters potentiella mottagande av personuppgifter till följd av DSA (se sida 177 och följande sidor i slutbetänkandet).



Även om utredningens bedömning kan vara korrekt med avseende på dessa specifika datautbyten, vill vi påpeka att DSA ställer krav på andra typer av datadelning som sannolikt har mer betydande konsekvenser för dataskyddet. Som exempel kan nämnas delning av data med utvalda forskare enligt artikel 40 i DSA samt diverse rapporteringsskyldigheter avseende transparens. Med tanke på en samordnare av digitala tjänsters ansvar att övervaka dessa aktiviteter för tjänster inom dess jurisdiktion, bör dessa typer av datadelning också tas i beaktning. En samordnare av digitala tjänster bör även vidta åtgärder för att skydda den personliga integriteten för enskilda slutanvändare som kan komma att påverkas. Vi föreslår därför att den generella slutsats som för närvarande framgår av slutbetänkandet preciseras för att klargöra att det finns fall där GDPR kan komma att aktualiseras, och att det säkerställs att behöriga myndigheter har mandat att införa integritetsskyddande åtgärder vid behov.